

İki Kişilik Yalnızlık

– Ümit Seyhan · 25 Şubat 2019

Küskün şiirlerle gel,
Yenilmişliğin kokusunu dağıtsın rüzgar
Cemre düşün ölmüş yanımıza,
Kesilen başımız ışkın versin, dal versin.
Adetten gülümsemede kalsın mazi
Denize yazılmış bir mektup gibi..

Boş lakırdılarla dolduralım zamanı
Mesala nasıl geçti yolculuğun?
Hala çaya tek şeker mi?
Hala sık sık seyir mi gözlerin?
Anınca hasret kaldığın biri.
Ben sormayım sende anlatma
Nedendir yüzünde ki ağır matem
Bu derin çizgilerin sebebi ?

Öylesine yürüyelim.
Hatıralarımızı çalan sokaklarda.
Çalıp yerine bina dikmişler.
Yapraklarında güneşle oynaşan,
Akasya ağaçlı ahşap evi.

Gözlerimizde ki yorgunluğu,
Dolduralım ince belli bardaklara,
Yudum yudum eritem kahırları.
Biz hayatın,
Oyuna alınmak için kenarda bekleyen çocukları,
Akşam yakın,
Hava serinledi.

Yıkılınlar üzerine kurulan tüm hayalleri
Azda olsa namus kalan yanımıza gülelim
Hiç ayrılmamış, hiç kaybolmamışız
Tut elimden

İki kişilik yalnızlığımıza gidelim

Ümit Seyhan